

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на дванадесети ноември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: майор ВАСИЛ М. П.

Членове: лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА
ст.л-т ГЕОРГИ ЛЮБ.
ЙОРДАНОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора п. Ив. П.
като разгледа докладваното от лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20246000600064 по описа за 2024
година

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

С Присъда № 4/28.03.2022 г., постановена по НОХД № 202/2020 г. по описа на Военен съд - София, подсъдимата С. Г. Г. е призната за невинна в това, че за периода от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на месец август 2019 г., при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице - главен специалист във В. к. град Т., в Териториален отдел гр. София, в И. а. „В. к. в. п. д.“ - София, превишила властта си като разпоредила на подчинените си служители във В. к. - гр. Т. изпълнител- администраторите М. В., В. Ч., Н. Т. и изпълнител-камериер Р. П., да нарушат служебните си задължения с цел да набави за себе си облага и да причини другиму - на ИА “В. к. в. п. д. “ – София вреда общо в размер от 4170, 23 лв. (четири хиляди сто и седемдесет лева и двадесет и три стотинки), както следва:

1. За периода от 18.01.2016 г. до 26.07.2019 г. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице –

„главен специалист“ във В. к. гр. Т., в Териториален отдел – София, в ИА „В. к. в. п. д.“-София, превишила властта си с цел да причини другиму вреда- на ИА „В. к. п. д.“-София като разпоредила на подчинените си служители във „В. к.“ гр.Т. изпълнител-администраторите М. В., В. Ч., Н. Т. и изпълнител-камериер Р. П. да нарушат служебните си задължения като при оформяне на хотелската компютърна система „Р.“ на резервациите и регистрация на външни за МО гости, свързани с настаняването и пребиваването им, да вписват особеност „ВО Единично настаняване“ и да фактурират нощувки на по-ниска стойност от ценоразписа на „Стаи за гости“ във В. к. – гр. Т., съобразно вида на използваното помещение като на 60 (шестдесет) пъти причинила имотна вреда на И. а. „В. к. в. п. д.“ – София в общ размер на 1733,29 лв. (хиляда седемстотин тридесет и три лева и двадесет и девет стотинки).

2. За периода от 16.10 2016 г. до 25.05.2019 г. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице–„главен специалист“ във В. к. гр. Т., в Териториален отдел – София, в И. а. „В. к. в. п. д.“ – София, превишила властта си като разпоредила на подчинените си служители във „В. к.“ гр.Т. изпълнител-администраторите М. В., В. Ч., Н. Т. и изпълнител-камериер Р. П. да нарушат служебните си задължения като на 2 (два) пъти като при оформяне на хотелската компютърна система „Р.“ да вписват по-малък брой външни за Министерство на отбраната гости от реално настанените в помещение и да фактурират по-ниска стойност на нощувка от дължимата по ценоразпис сума, съобразно броя на настанените лица с цел да причини имотна вреда на И. а. „В. к. в. п. д.“ – София в размер на 62,44 лв. (шестдесет и два лева и четиридесет и четири стотинки) и от това настъпили немаловажни вредни последици-щета за И. а. „В. к. в. п. д.“-София.

3. За периода от неустановена дата през 2016 г. до неустановена дата през 2019 г. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – „главен специалист“ във В. к. гр. Т., в Териториален отдел–София, в И. а. „В. к. в. п. д.“ – София, превишила властта си с цел да набави за себе си облага и да причини вреда другиму- на И. а. „В. к. в. п. д.“-София, като разпоредила на подчинените си служители във „В. к.“ гр. Т. изпълнител-администраторите М. В., В. Ч., Н. Т. и изпълнител-камериер Р. П. да нарушат служебните си задължения като на 3 (три) пъти да не регистрират в хотелската компютърна система „Р.“ реално настанени гости /външни за Министерство

на отбраната/ в „Стаи за гости“ ВК-Т. - Д. Х. П. и Г. И. Т., К. М. Х. и Н. И. Х., С. М. Д. и Ц. М. Д.), да не им издават платежни документи – фактура и фискален бон и платените суми да не постъпват като приход в касата на „Стаи за гости“ ВК-Т., с което длъжностното лице да е набавило за себе си имотна облага общо в размер на 2374,50 лв. (две хиляди триста седемдесет и четири лева и петдесет стотинки), с което да е причинила имотна вреда на И. а. „В. к. в. п. д.“ – София и от това са настъпили немаловажни вредни последици в общ размер на 2 374,50 лв, като подсъдимата С. Г. Г. е била оправдана изцяло да е извършила престъплението по чл. 282, ал.1 вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Със същата присъда Военен съд - София е отхвърлил като недоказан и неоснователен предявения от И. а. „В. к. в. п. д.“-София срещу С. Г. граждански иск в общ размер на сумата от 4170, 23 лв., представляващ обезщетение за претърпени имуществени вреди от престъплението.

На основание чл.190, ал.1 от НПК първостепенният съд е постановил направените в хода на производството разноси в общ размер 2 035.77лв да останат за сметка на държавата. Относно веществените доказателства съдът е постановил след влизане на присъдата в сила да бъдат върнати на И. а. „В. к. в. п. д.“-София.

След постановяване на атакувания съдебен акт на Военен съд-София в законоустановения срок същият е бил обжалван от гражданския ищец и протестиран от държавното обвинение.

Образувано е било въззивно производство пред Военно-апелативен съд. С Решение № 12/17.05.2023 г. по ВНОХД № 1/2023 г. по описа на Военно-апелативен съд е потвърден изцяло първоинстанционния съдебен акт.

Срещу решението на въззивния съд не е постъпил протест от прокурор във Военно-апелативна прокуратура.

По постъпила касационна жалба от И. а. „ВКВП“, представлявана от И. К. - изпълнителен директор чрез процесуалния му представител юристконсулт П. С. и допълнение към нея е било образувано касационно производство пред ВКС.

С Решение №466/06.12.2023 г. по н.д.№722/2023 г ВКС е отменил Решение № 12/17.05.2023 г. по ВНОХД № 1/2023 г. на ВАпС в частта, с която е потвърдена Присъда №4/28.03.2022 г. по НОХД № 202/2020 г. по описа на

Военен съд- София в гражданската ѝ част. ВКС е върнал делото за ново разглеждане само в гражданската му част от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

Върховната касационна инстанция е констатирила, че първият въззивен съдебен състав не се е произнесъл по обстоятелствата, задължаващи го при приет за съвместно разглеждане в наказателното производство граждански иск да даде отговор на въпроса дали деянието, макар и да не осъществява процесното престъпление, съставлява деликт и от своя страна не е изложил мотиви относно гражданския иск, включително и такива по конкретните доводи, развити във въззивната жалба, против отхвърлянето му от първоинстанционния съд.

При второто разглеждане на делото с Решение № 6/27.03.2024 г по ВНОХД № 51/2023 г по описа на Военно-апелативен съд въззивната инстанция е потвърдила Присъда № 4/28.03.2022 г. по НОХД № 202/2020 г. по описа на Военен съд-София в частта, с която е отхвърлен гражданския иск за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 4 170.23 лв, предявен от И. а. „В. к. в. п. д.“-София, срещу подсъдимата С. Г. Г.. В останалата част присъдата е влязла в законна сила.

Посоченото решение на Военно-апелативния съд е било атакувано от И. а. „В. к. в. п. д.“-София, представлявана от изпълнителния директор И. К., чрез процесуалния представител Старши юрисконсулт П. С..

С Решение № 451/19.09.2024 г. по н.д.№441/2024 г. по описа на Върховния касационен съд постановеният акт на Военно-апелативния съд е бил отменен, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция. Касационният съд е констатирал, че в мотивите на проверяваното решение липсва изложение на фактическа обстановка, възприета от решаващия съд. Посочил е, че излагането на възприетата фактология или поне изричното утвърждаване на фактическите изводи, приети от първата инстанция, е необходимо не само при преценка на деянието като престъпление, но и като деликт. Върховният касационен съд е дал указания да се изложат изводи, въз основа на анализ на доказателствата, за това дали е налице вреда на И. а. „В. к. в. п. д.“, какъв е нейният размер, както и да се анализира и обсъди причинната връзка между деянието и резултата и на останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане.

Настоящото въззивно производство по делото е трето по ред.

С въззивната жалба, предмет на настоящото производство, срещу атакуваната присъда е изразено несъгласие с това, че гражданският иск е оставен без уважение от първоинстанционния съд и същият е отхвърлен като неоснователен и недоказан. Изразяват се доводи, че от събрания в хода на наказателното производство доказателствен материал се установява виновно извършено деяние и основателност на предявения граждански иск. Твърди се, че причинената на И. а. „В. к. в. п. д.“ щета в размер на 4 170,23 лв. с ДДС е в пряка и непосредствена последица от извършеното престъпление, като в този смисъл са показанията на свид. В. Ч., свид. Р. П., свид. М. В., свид. Н. Е., свид. Ц. Д., свид. Б. К., свид. М. К., вещото лице К. В.. Посочва се, че щетата е причинена пряко на държавния бюджет, което повишавало обществената опасност на престъплението и на настъпилите от него последици. Излага искане въззивният съд да отмени първоинстанционната присъда в гражданскоправната ѝ част и да постанови нова, с която да се уважи предявения граждански иск като основателен и доказан.

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативна прокуратура заявява, че безспорно е установена вреда за МО, но не са събрани доказателства, които категорично да доказват участието на Г., респ. приносят ѝ към вредоносния резултат.

Гражданският ищец, макар и редовно призован, не е изпратил процесуален представител. В депозираното по делото писмено становище, изхождащо от изпълнителния директор на И. а. „В. к. в. п. д.“-София чрез процесуалния представител ст.юрисконсулт С. се настоява въззивната инстанция да приеме, че гражданският иск е основателен и като да бъде уважен. Отново се излагат съображения за наличие на причинно-следствена връзка между причинените имуществени вреди и неправомерното поведение на Г., осъществявано по повод изпълнението на служебните ѝ задължения. Според жалбоподателя събраните по делото доказателствени средства и съдебно-икономическата експертиза установявали, че деянието е довело до причиняване на вреди по смисъла на чл.45 от ЗЗД. Твърди се, че Г. е имала качеството на длъжностно лице по смисъла на чл.93, ал.1 от НК като се позовава на свид.показания на Н. Т.. В подкрепа на заявеното се сочи и назначената по делото съдебно-икономическа експертиза, базирана на

записите в „Тетрадката за резервации и информация“.

Защитникът на Г. излага становище за неоснователност на въззивната жалба. Твърди, че подзащитната му не е длъжностно лице и не е притежавала началнически или ръководни функции спрямо останалите служители, респ. не е имала възможността да им нарежда и разпорежда същите да извършват противоправни действия. На следващо място се заявява, че не е установено по делото Г. да е издавала фактури и да допуска лица, които да ползват хотела без да заплащат или да настанява повече лица и да отчита по-малко на брой посетители, нито да е получавала за подобен вид дейност пари. Друго твърдение, изложено в съдебно заседание е, че гражданският иск не е доказан нито по основание, нито по размер като се поставя акцент върху липсата на процесуална активност от страна на гражданския ищец в заявената насока. Счита се, че съдебно-счетоводната експертиза, на която се позовава жалбоподателя, не се базира на първични счетоводни документи с изключение на един такъв, реално издаден и подписан от Г., но по тази конкретна фактура не са събрани доказателства дали броят на настанените гости съответства на този, описан в документа и дали отстъпката е правилно определена. По изложените съображения защитникът предлага на въззивния съд да потвърди присъдата в гражданската ѝ част.

При упражняване правото на лична защита и последна дума Г. се присъединява към становището на защитника си и моли съда да потвърди атакувания съдебен акт, с който е отхвърлен предявения от настоящия жалбоподател граждански иск като неоснователен и недоказан.

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, след като се запозна с атакуваната присъда № 4/28.03.2022 г. постановена по НОХД № 202/2020 г. по описа на Военен съд- София, в гражданската ѝ част, съобрази решение № 451/19.09.2024 г. по н.д. № 441/2024 г., III н.о. на ВКС, обсъди събраните в хода наказателното производство доказателства и извърши служебна проверка на правилността на невлязлата част от присъдата по смисъла на чл.313 от НПК, направи извод, че въззивната жалба е неоснователна.

Военен съд-София е съблюдавал правилата на съдебното производство, обстойно е изследвал относимите към спора обстоятелства, подложил е на анализ събраните на досъдебното производство и приобщени към делото по надлежния процесуален ред доказателства, извършил е всички следствени

действия, необходими за обективното, всестранно и пълно изясняване на фактите по делото и след правилна преценка на съвкупния доказателствен материал, обосновано е приел за установени следните фактически обстоятелства:

И . а. „В. к. в. п. д.“-София е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната по силата на чл.78 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. С устройствен правилник на агенцията са определени дейността, структурата и организацията на работата ѝ. Част от дейността на агенцията включва изпълнение на групови и индивидуални почивки в хотелите, управлявани от агенцията. Същата е юридическо лице със седалище в гр.София като изпълнителният директор на агенцията е второстепенен разпоредител с бюджета на Министерството на отбраната. Агенцията администрира приходи и от туристически и туроператорски дейности като издръжката ѝ се формира от бюджетни средства.

С. Г. Г. е била назначена на длъжност „главен специалист“ в И. а. „В. к. и в. п. д.“ – София /ИА „ВК и ВПД“-София/, с работно място във В. к. Т. /ВК- Т./ въз основа на трудов договор № ЧР-09417/02.04.2013 година, в сила от 08.04.2013 година. Основните задължения на Г. съгласно длъжностната ѝ характеристика като главен специалист от 2016 година били да планира и организира дейността на В. к. – Т. чрез провеждане на информационни, културни, военно-патриотични и административно-стопански дейности. В т.5.12 от цитираната длъжностна характеристика ѝ се вменява задължение да координира и организира дейността на хотела към В. к.. Това задължение е включено и в длъжностната характеристика на Г. от 2018 г. като в т.5.12 е посочено, че е длъжна да осигурява дейността на хотела към В. к.. По смисъла на чл.93 т.1 б.“а“ от НК като главен специалист Г. е длъжностно лице и е МОЛ за зачисленото ѝ имущество и стоково-материални ценности на В. к.-Т.. Съгласно Удостоверение № 00325, издадено от Община Т. на 25.09.2014 г. и валидно до 25.09.2019 г., във В. к.-Т. е функционирал и хотел – като търговски обект по вид „стаи за гости В. к.-Т.“, тип „Една звезда“, с капацитет 5 стаи с общо 16 легла. За периода от 2016 г. до септември 2019 г. длъжността “изпълнител-администратор“ във В. к.-град Т. е била осъществявана от свидетелите М. М. В., В. Х. Ч., М. П. К. и Н. Е. Т., а свид.Р. И. П. е изпълнявала длъжността „и. к.“. Основните задължения на „изпълнител-

администраторите“ съгласно длъжностните им характеристики по отношение хотелиерската дейност на В. к.-Т. били да настаняват гостите в хотелските стаи съгласно всички указания, инструкции и заповеди; да информират гостите за цените на нощувките и услугите на хотела, като по всяко време да знаят заетостта на стаите, постъпилите резервации и да правят такива резервации при наличие на свободни места след съгласуване с „началник сектора“; да изпълняват функциите на телефонист; да изготвят справки и отчети за реализирани нощувки на туристи на тримесечие и общо за годината. Съобразно длъжностните им характеристики „изпълнител-администраторите“ били длъжни всяка сутрин да отчитат оборота на хотела от предишния ден в касата на отдел „Северозападен“ и да изпълняват допълнително поставени задачи от техния пряк ръководител и да отчитат работата си пред него. По смисъла на чл.93 т.1 б.„а“ от НК „изпълнител-администраторите“ са длъжностни лица и са МОЛ относно парите, платени от гостите на хотела и тяхното отчитане. Хотелът, който е в сградата на ВК-Т., се води В. к. със стаи за отдаване под наем.

Пряк началник на всички служители във ВК-Т. е била свид.Ц. Б.. По длъжностна характеристика Г. не е разполагала с контролни правомощия към другите служители. Задачите за изпълнение за различните длъжности са били възлагани и определяни от прекия ръководител свид. Б.. Всички служители във В. к.-Т. са били равнопоставени, заемали са различни длъжности и са изпълнявали различни служебни задължения, но нито един служител не е имал контролни и началнически функции за инкриминирания период от време спрямо друг служител. Администраторите са издавали фактури и фискални касови бонове и са получавали плащанията от гостите на хотела. Общата сума и първичните счетоводни документи предавали на Г., която по банков път превеждала парите, а по пощата изпращала документите. Редът за настаняване на гости в хотелите и военно-почивните домове към Агенцията бил регламентиран с Инструкция за създаване на резервация с Хотелска компютърна система /ХКС/ „Р.“, утвърдена от П. М. – изпълнителен директор на ИА „В. к. в. п. д.“- София. Тази инструкция е била изпратена на 25.01.2017 г. до всички военни клубове, които имат хотелска част, за запознаване и изпълнение. Представителите на фирмата, поддържаща програмата, инсталирали продукта по места, а обучението на персонала за работа с тази програма било извършвано дистанционно. Всеки администратор имал своя

собствена парола, с която влизал и работел в ХКС „Р.“. Системата съдържа няколко раздела - „Ангажменти за периода“, „Регистър на настанени туристи“, „Пълен списък на извършените административни операции“, „Данни за разплащателния документ“. Според Инструкцията, настаняването на гости в хотелите към военните клубове се извършвало след предварително направена резервация в ХКС „Р.“ или при пристигането им на място, без предварителна резервация. Дежурният администратор на смяна бил длъжен да извърши настаняване в хотела на реално пристигналите гости, да отрази статута на госта (военнослужещ, член на семейство, външно за системата на МО и БА лице), като задължително изисквал легитимиращ документ на госта. Данните от документа за самоличност на госта следвало да впише точно в ХКС „Р.“, както и кое е наетото хотелско помещение. Всички гости се регистрирали задължително, включително и децата. Въведените данни в ХКС „Р.“ трябвало да съответстват точно на личните документи на настанените лица. На базата на зададената информация - броят на гостите, статута им, вида на заетото помещение и продължителността на престоя, се определяло по какъв договор и тарифна особеност следвало да се настани госта, каква цена да заплати за престоя си и начина на дефиниране на крайната сума за заплащане, формирана от сума за нощувка, туристически данък и застраховка. При регистриране на тези данни от дежурния администратор, компютърната програма /ХКС/ автоматично определяла цената за заплащане. Дължимата сума гостите заплащали обикновено при настаняването, а при по-дълъг престой в хотела-при напускането му. За всяка заплатена сума дежурният администратор издавал фискална касова бележка и сметка, а при желание на госта и фактура от програмата. Непосредствено след приключване на нощната обработка, администраторът на смяна изготвял финансов отчет от програмата, краен отчет от фискалното устройство за издадените платежни документи. Касовата наличност трябвало да съвпада с финансовия отчет и се сдавала от отстъпващия от смяна „администратор“ на приемащия смяната. Приходите от хотелската дейност се изпращали по банков път в ИА „ВК и ВПД“-София от главен специалист Г., която също по пощата изпращала платежните документи. Цените за нощувките и условията за настаняване в хотелската част на В. к.-Т., тип „стаи за гости“, категория „една звезда“ с целогодишен експлоатационен период на работа, се определяли със заповеди на Изпълнителния директор на ИА „ВК и ВПД“-София, във връзка с чл.7 от

Наредба № Н-9/18.03.2011г. за военно - почивно дело. За инкриминирания периода от 2016 г. до 2019 г. били издадени заповеди за цени на нощувките, както следва: заповед № 1275/15.12.2015 г., заповед № 1779/14.12.2016 г., Заповед № 1462/15.12.2017 г., заповед № 1413/15.11.2018 година. При продължителен престой над 3 нощувки гостите на хотела ползвали 10% отстъпка от цената на помещението за съответния престой.

Първостепенният съд се е произнесъл по три групи деяния, съобразно внесения обвинителен акт:

Първата група включва 60 деяния по чл.282, ал.1 от НК, с форма на изпълнителното деяние „превишаване на властта“ от подс. Г., която като длъжностно лице главен специалист е разпоредила на подчинените си служители във ВК-Т. изпълнител администраторите В., Ч., Т. и изпълнител-камериер П. да нарушат служебните си задължения с цел да набави за себе си имотна облага и да причини другиму-на ИА „ВК и ВПД“- София имотна вреда общо в размер на 1733.29 лева и от това са настъпили немаловажни вредни последици – щета за ИА „ВК и ВПД“- София общо в размер на същата сума. Инкриминираният период е от 18.01.2016 г. до 26.07.2019 г. Според държавното обвинение разпорежданията на Г. спрямо изпълнител-администраторите и изпълнител-камериера са свързани с нарушаване на служебните им задължения при оформяне в ХКС“Р.“ на резервациите и регистрацията на външни за МО лица, свързани с настаняването и пребиваването им, да вписват особеност „ВО Единично настаняване“ и да фактурират нощувки на по-ниска стойност от ценоразписа на „Стаи за гости“ във ВК-Т., съобразно вида на ползваното помещение.

Втората група включва две деяния по чл.282, ал.1 от НК, с формата на изпълнителното деяние „превишаване на властта“ от подс. Г., която при условията на продължавано престъпление, в качеството си на главен специалист с цел да причини другиму - на И. а. „В. к. в. п. д.“-София, е разпоредила на подчинените си служители във В. к. гр.Т. изпълнител администраторите В., Ч., Т. и изпълнител - камериер П. да нарушат служебните си задължения като регистрират в хотелска компютърна система „Р.“ по-малък брой външни за МО гости от реално настанените в помещенията и да фактурират по-ниска стойност на нощувка от дължимата по ценоразписа сума, съобразно броя на настанените лица, с което е била причинена имотна

вреда на И. а. „В. к. в. п. д.“-София в общ размер 62,24 лв. и от това са настъпили немаловажни вредни последици – щета за И. а. „В. к. в. п. д.- София общо в размер на същата сума. Периодът на продължаваното престъпление, очертан от държавното обвинение, е от 16.10.2017 г. до 25.05.2019 г.

Третата група включва три деяния по чл.282, ал.1 от НК, с форма на изпълнителното деяние „превишаване на властта“ от Г. „с цел да набави за себе си облага и да причини на И. а. „В. к. в. п. д.“- София вреда, в периода от неустановена датата 2016 г. до неустановена дата на август 2019 г., при продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице „Главен специалист във В. к.-Т. в Териториален отдел-София в И. а. „В. к. в. п. д.“- София, е разпоредила на подчинените си служители във В. к.-Т. изпълнител - администраторите В., Ч., Т. и изпълнител - камериер П. да нарушат служебните си задължения като не регистрират в хотелска компютърна система „Р.“ реално настанени гости (външни за МО) в „Стаи за гости“ ВК-Т., да не им издават платежни документи - фактура и фискален бон и платените суми за ползваната услуга да не постъпват като приход в касата на „Стаи за гости“ при В. к.-Т. по отношение на следните гости: Д. П. и Г. Т., К. Х. и Н. Х., С. Д. и Ц. Д., с което е набавила за себе си имотна облага в общ размер 2 374,50 лв. и причинила на И. а. „В. к. в. п. д.“ –София имотна вреда в общ размер 2 374,50 лв. и от това са настъпили немаловажни вредни последици – щета за И. а. „В. к. в. п. д.-София.

По отношение на първата двойка гости периодът на вмененото продължавано престъпление е от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на 2017 г., касае двадесет броя настанявания в стая с две легла на външни за МО лица, а стойността на ползваната услуга, която не е вписана в ХКС „Р.“ е в размер на 612,80 лв.

Относно втората двойка посетители ползваната услуга е очертана от държавното обвинение в периода от 23.12.2018 г. до 25.12.2018 г., касае се за настаняване в стая с две легла, а заплатената, но не и регистрирана услуга е на стойност 93,36 лв.

Третата двойка посетители съобразно прокурорския акт в периода от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на август 2019 г. е ползвала услугите на хотела 54 пъти. Услугата, която не е вписана в ХКС „Р.“ и за която не са издадени платежни документи, е на стойност 1 668,34 лв.

Допълнителни фактически констатации настоящият /трети/ въззивен състав направи след собствена оценка на доказателствения материал и с оглед правомощията, произтичащи от разпоредбата на чл.316 от НПК:

Обвинението е изградено на базата на заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза. Експертът е изготвил заключението си след извършен сравнителен анализ на регистър на настанените гости в периода от 2016 г до 2019 г, ангажименти за периода от 02.01.2016 г.-04.08.2019 г., архив гости 2016 г.-2019 г., гости, подлежащи на туристически данък за периода от 01.01.2016 г. до 05.08.2019 г., пълен списък на извършените административни операции за периода от 01.01.2016 г. до 04.08.2019 г., плащания за периода 2016 г.-2019 г. и финансов отчет за периода от 2016 г. до 2019 г. В констативно-съобразителната част на заключението вещото лице е ползвало показания на свидетели-гости на хотела, както и на изпълнител-администраторите и изпълнител-камериера, дадени в хода на досъдебното производство. В с.з. пред първоинстанционния съд експертът е заявил, че за да заключи, че гостите на хотела са заплащали по-ниска цена от установената по ценоразписа, се е ръководил изцяло от направената резервация за апартамент и от съдържанието на издадената фактура, в която е отразено, че е ползвана стая.

От показанията на свид.М. В. (в с.з. на 21.09.2021 г.). представител на фирма „Е..5“..Д, внедрила и поддържала хотелската компютърна система „Р.“, съдът прие за установено, че администраторите на Р. са длъжни да вписват в системата имената на посетителите, данни за контакт, евентуални забележки при закъснение на гостите на хотела. От тези показания е видно, че компютърната система разполага с опция при резервация за две лица, ако гостът е сам, да бъде настанен в двойна стая на цената на единична. В този случай в системата се активира опция „ВО Единично настаняване“.

След представяне в съдебно заседание от процесуалния представител на гражданския ищец на фактурите на хартиен носител, издадени по повод ползваните от гостите на хотела услуги, същите са били предявени на свидетелите, посочени като съставители /изпълнител-администраторите и изпълнител-камериера/. Нито един от тях не е оспорил положените върху фактурите подписи.

От доказателствения материал по делото съдът установи, че три фактури

са издадени с потребителското име и парола на Г., но само една е реално издадена и подписана от нея. С нея е направена отстъпка от 20 лв. за ползваната услуга.

Стаи от хотела през инкриминирания период са били ползвани от любовни двойки без регистрация, срещу заплащане от 20 лв, като за услугата не е издавана фактура. Посредством показанията на свидетелите Ц. Д., С. Д., Г. Т. и Д. П. съдът прие за установено, че достъпът на тези лица до стаите на хотела е осигуряван от администраторите на хотела, на които е заплащано по 20 лв. Сумите са били събирани в чашка и част от парите са ползвани за заплащане на ремонтни дейности, свързани с поддръжката на хотела /свид.показания на изпълнител-администраторите/.

От показанията на свидетелите-ползватели на хотелските услуги, с изключение на тези, които почасово са били настанени в хотелски стаи, се установява, че са заплатили цена по ценоразписа като им бил издаден документ за извършеното плащане на нощувката.

Фактическите констатации се базират както на писмените материали по делото, така и на показанията на разпитаните свидетели. Първостепенният съд е направил подробен анализ на свидетелските показания и е разяснил причините, поради които им възлага кредит на доверие, респ. не ги кредитира. Въззивният съд споделя тези съображения. В допълнение към упоменатия анализ настоящата инстанция намира за необходимо, че не следва да цени показанията на свидетелите, изпълняващи длъжността „изпълнител-администратор“ М. М. В., В. Х. Ч., Н. Е. Т., М. К. и изпълнител - камериер Р. И. П. в частта, в която същите са заявили, че Г. им е разпореждала да нарушават служебните си задължения, в т.ч. и при оформяне в хотелска компютърна система „Р.“ на резервациите и регистрацията на външни за МО гости, свързани с настаняването и пребиваването им, да вписват особеност „ВО Единично настаняване“ и да фактурират нощувки на по-ниска стойност от ценоразписа на „стаи за гости“ В. к.-Т., съобразно вида на използваното помещение, да регистрират в хотелска компютърна система „Р.“ по-малък брой външни за МО гости от реално настанените в помещение и да фактурират по-ниска стойност на нощувка от дължимата по ценоразписа сума, съобразно броя на настанените лица, да не регистрират в хотелска компютърна система „Р.“ реално настанени гости (външни за МО) в „Стаи за

гости“ ВК-Т., да не им издават платежни документи - фактура и фискален бон и платените суми за ползваната услуга да не постъпват като приход в касата на „Стаи за гости“ ВК-Т. по отношение на 20 бр. настанявания в стая с две легла на външни за МО лица Д. Х. П. и Г. И. Т., по отношение на 3 нощувки от 2 външни за МО лица К. М. Х. и Н. И. Х. и по отношение на 54 настанявания в стая с две легла на външни за МО лица С. М. Д. и Ц. М. Д..

Показанията на тези свидетели на първо място противоречат на писмени доказателства, приобщени по делото - длъжностни характеристики на заеманата от Г. длъжност „Главен специалист“. От показанията на свидетелите З. и Б. е видно, че Г. не е била пряк ръководител на изпълнител-администраторите и камериера. Свид.З., който е бил директор на „Териториална дирекция“ – София в изпълнителната агенция „В. к. в. п. д.“ в с.з. е заявил, че Г. е била само материалноотговорно лице и не е била началник на рецепционистите във В. к.-Т., не е имала контролни правомощия спрямо другите служители в клуба, не е могла да им отдава заповеди и разпореждания, а ако такива са били отдавани, то другите служители не са били длъжни да ги изпълняват. Тези показания кореспондират с длъжностните характеристики на Г., приобщени по досъдебното производство. В същия смисъл са и показанията на Б., която заявява, че по длъжностна характеристика самата тя има контролни правомощия спрямо всички служители във В. к. – Т. и е била техен началник. В показанията на упоменатия свидетел Б. се съдържа информация само за едно оплакване на служител от поведението на Г. и същото е било по повод утвърден от последната график за дежурства. След намесата на прекия началник свид.Б. конфликтът е бил преодолян.

Съдът кредитира частта от показанията на свидетелите В., Ч., Т. и П., които в хода на съдебното следствие, при предявяване на вещественото доказателство-тетрадка за резервации и информация, са посочили, че тетрадката е неофициален документ и записите в нея са направени с цел съхраняване на информация относно направени резервации, но не и за реално ползвани стаи; че идеята за тази тетрадка е била на Г. с цел, ако се повреди хотелската компютърна система информацията да бъде запазена, както и за обмен на информация при смяна на администраторите.

Въз основа на направените фактически констатации

първоинстанционният съд е направил извод, че обвинението за извършено престъпление по чл.282, ал.1 вр.чл.26, ал.1 от НК не е доказано по категоричен начин и е признал Г. за невиновна. Като правна последица от оправдаването на Г. по повдигнатото ѝ обвинение, съдът е отхвърлил предявения срещу нея граждански иск за имуществена обезвреда от непозволено увреждане. В наказателната част присъдата е влязла в сила.

Въззивният съд съобрази, че при произнасяне по предявения и приет за разглеждане граждански иск следва да се обсъдят следните въпроси: има ли извършено деяние, кой е неговият автор, да се уважи ли претенцията за обезвреда и в какъв размер. В рамките на разискваните въпроси съдът формира вътрешното си убеждение по предпоставящия гражданската отговорност деликт по чл.45 от ЗЗД, представляващ сложен фактически състав, чиито елементи са деянието, изразяващо се в действие или бездействие, вредата, противоправността на деянието, причинната връзка и вината. При отсъствието на някой от тези елементи искът се явява неоснователен, което предпоставя отхвърлянето му като такъв. В конкретния случай Г. е призната за невиновна с влязла в сила присъда относно обвинението за извършено престъпление по чл.282, ал.1 от НК.

В настоящия казус не е налице виновно поведение на С. Г., което да обуслови извод, че причинените имуществени щети на И. а. „В. к. в. п. д.“-София са в пряка причинно-следствена връзка между действията и настъпилия вредоносен резултат. В този смисъл, възраженията на гражданския ищец, чрез процесуалния си представител, че деянието съставлява деликт по смисъла на гражданския закон, е несъстоятелно. Съгласно Постановление № 9/25.12.1961 г. на Пленума на ВС, т.1, изм. с Постановление № 7/87 г. основанието на гражданския иск в наказателния процес е деянието на подсъдимия, предмет на обвинението. След като присъдата в частта, с която Г. е била оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.282, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК, е влязла в сила, то не е налице първият елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл.45 от ЗЗД. Липсва основание за ангажиране на гражданска отговорност за причинени в резултат на процесното деяние имуществени вреди, произтичащи от нарушаване на определени задължения. Съобразявайки указанията на върховната касационна инстанция, съдът обсъди през призмата на ТР № 1 от 04.02.2013 г по тълк.д.№2 /2012 г. възможността за реализиране

на гражданската отговорност на Г. без да е установена наказателната ѝ отговорност. Съгласно цитираното решение такива са случаите, при които не е изключен граждански деликт: престъпна обективна или субективна несъставомерност на инкриминираното деяние, последвал закон за амнистия, съответно при погасена наказателна отговорност, поради изтичане на предвидената в НК давност, както и при освобождаване от наказателна отговорност. Първата хипотеза бе обсъждана от въззивния съд, а останалите не са приложими към настоящия казус.

Не е налице противоправно виновно поведение от страна на Г., в резултат на което да са възникнали вредите от деянието и тези вреди да са в причинна връзка с определена обективизирана, съзнателна нейна проява.

Противно на заявеното във въззивната жалба, имуществената вреда за гражданския ищец не е в резултат от въздействие от страна на Г. спрямо администраторите В. Х. Ч., М. М. В., М. П. К., Н. Т. и свид. П. – камериерка с цел мотивирането им да се разпоредят с имущество. Видно от писмените материали по делото информация за нощувките е въвеждана в ХКС „Р.“ от администраторите, които са съставяли и инкриминираните фактури. Относно услугите за почасово ползване на хотелската част на В. к. в Т. от т.нар. любовни двойки, гостите са настанявани само от администраторите и последните са получавали суми за услугите, без да извършват регистрация и да издават платежни документи. В хода на производството по делото не се доказва парични суми, които част от гостите настанените в хотела оставяли на Р.та, без да бъдат регистрирани, да са постъпвали в патримониума на Г., както и че тя се е разпореждала с тях, по какъвто и да е начин.

Горното обусловя извод, че Г. не е имала противоправно и виновно поведение, в следствие на което да са причинени претендираните имуществени вреди в размер от 4170, 23 лв. (четири хиляди сто и седемдесет лева и двадесет и три стотинки). Ето защо, отхвърляйки като неоснователен предявения граждански иск, първостепенният съд е постановил законосъобразен акт, който следва да бъде потвърден в гражданската му част.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 338 вр. чл. 334, т.6 от НПК Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 4/28.03.2022 г. по НОХД №202/2020 г. по описа на Военен съд-София, В ЧАСТТА, в която е отхвърлен гражданският иск за обезщетение за имуществени вреди в размер на 4170,23 лв., предявен от И. а. „В. к. в. п. д.“ – София, срещу подсъдимата С. Г. Г..

В останалата част присъдата е влязла в законна сила.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____